

Missatge d'amor

JOAN AGUT

Nicholas Sparks, *El missatge en una ampolla*. Traducció de Jordi Arbonés. EDICIONS 62. Barcelona, 1998.

Fa uns anys, Nicholas Sparks va publicar *El quadern de Noah*, que va esdevenir un best seller mundial. Estimulat per aquell gran èxit, l'autor ha pretès repetir sort i ens acaba d'oferir *El missatge en una ampolla*, que conté tots els elements típics per convertir-se en un dels llibres que encapçalin les llistes dels més venuts.

La història que relata Sparks té un inici original. Theresa, una dona de trenta-sis anys, divorciada i mare d'un noi adolescent, durant unes vacances, troba a la platja una ampolla amb un missatge a dins. El missatge l'ha escrit Garrett en forma de desesperada carta d'amor a una dona morta. Theresa, que és columnista d'un diari de Boston, empena per la seva editora, publica la commovedora missiva al diari i aquest fet provoca l'aparició de tres cartes més, totes escrites per la mateixa mà, i trobades per distintes persones, allunyades per milers de quilòmetres, sempre dintre d'ampolles recuperades del mar. Per alguns indicis esparsos, Theresa dedueix on podria tro-

bar-se el malenconiós Garrett i, captivada pels sentiments de l'home, intenta localitzar-lo.

En una ciutat marítima de Carolina del Nord, molt lluny de Boston, Garrett és un jove de trenta i tants anys que regenta una botiga d'aparells nàutics i que exerceix de

El llibre de Sparks té uns personatges perfectament encaixats en la societat

professor de submarinisme. Així mateix, Garrett, que resulta un home molt ben plantat, és propietari d'un vell velar en el qual, unes hores després de conèixer Theresa, iniciaran la seva relació. Tots dos, no cal dir-ho, són gairebé perfectes: guapos, ben fets, intel·ligents i sensibles. I el que havia de passar

s'esdevé d'una manera inevitable, s'enamoren l'un de l'altre. El seu amor, però, tindrà una pega, la distància. Situat a milers de quilòmetres l'un de l'altre, les seves trobades seran curtes i espaiades en el temps. S'estimaran impetuosament però ni ella es plantejarà abandonar la seva brillant carrera periodística ni ell considerarà la possibilitat de canviar de vida. El fill de Theresa, que hauria pogut ser un obstacle insalvable, estarà embadalit amb el nou amic de la seva mare i aquest s'entendrà perfectament amb el noi.

Hi ha, però, un altre i més poderós inconvenient. L'amor perdut de Garrett, la seva exdona Catherine, a qui continua estimant amb un inconsolable amor. En un moment decisiu, després de mesos d'una relació meravellosa, quan la parella es planteja seriosament la possibilitat d'unir les seves vides, Garrett

descobreix les seves cartes a Catherine entre els papers de Theresa. Aquesta circumstància provocarà el primer enfrontament entre ells dos i farà que se separin en un clímax d'alta tensió dramàtica. Posteriorment s'esdevindrà la tragèdia. Garrett, després d'haver optat interiorment per Theresa, trobarà la mort

SPARKS TÉ TOTS ELS PUNTS PER A L'ÈXIT

en altamar quan anava a dir l'últim adéu al seu amor anterior. Theresa, colpida pel desfici, restarà sola amb el record d'un amor inoblidable.

Tal com dèiem al principi, el llibre de Sparks conté tots els tòpics del best seller: uns personatges sense màcula, ni gaire joves ni massa grans, perfectament encaixats en la societat, sempre positius i animosos, de classe mitjana alta, amb escenes d'erotisme apassionat gens ofensives, amb personatges secundaris entranyables, el fill de Theresa sa i sense problemes, l'editora amiga comprensible i excel·lent persona, el pare de Garrett positivament encantador. I tot plegat amb una mesurada dosi de sentimentalisme i amb un desenllaç dramàtic i corprenedor. Elements tan evidentment destinats a agradar que se'ls acaba veient el llautó. Probablement la factoria de la Warner n'acabarà fent una versió cinematogràfica d'èxit, sobretot

si està protagonitzada per Kevin Costner i Paul Newman, encara que, des del punt de vista literari, *El missatge en una ampolla* no deixi de ser un producte de gran consum entorn del tema etern de l'amor. Un producte, cal reconèixer-ho, fet amb ofici però amb data de caducitat molt propera.